

LITANIAE BARCINONENSIS

> Ramon Lladó

Ramon.Llado@terra.es

Te'n recordes que, entrant per la Diagonal, unes tanques enormes deien: «Barcelona, ciudad de Fermios y Conhortes»?

Encara hi havia el cafè La Pruna, amb portes giratòries al cantó de muntanya de la Plaça Catarina.

Te'n recordes si encara existeix El Palafit de la Cinèsica, a la Via Lanceolada?

Me'n recordo del dringar de la campaneta dels tramvies, que semblava sortir d'una novel·la de Doyle.

Me'n recordo dels plafons lluminosos ovalats al sostre del cine Modista.

Encara hi havia el tramvia 46, que anava del Bardo a Virrei Ametller.

Te'n recordes dels àtics i dels sobreàtics de l'Eixancarrament?

No sé si encara hi ha el carrer del Cadernell, on havien assassinat «el Noi de la Sucursal».

Me'n recordo de com dringava el manat de claus dels vigilants i dels serenos

Te'n recordes del *desfile de la Vidassa*, que travessava la Diagonal, de ponent a llevant, darrere mateix de casa meva, un diumenge de maig?

Encara hi havia Can Sahagun, al carrer Major de Gradient, on feien les indestructibles *sahagunines* i El Canat de la Gascunya, davant de l'Hotel Rivadeneyra.

Te'n recordes que al convent dels Caputxins de Sarrovira, un diumenge al matí, hi havia dos jeeps de la policia vigilant la porta, i tot de badocs i tafaners a fora?

Encara hi havia La Piorrea, al portal de l'Angelot, on compràvem un pollastre els diumenges en tornar de casa l'àvia, al carrer dels Cardigots.

Te'n recordes que als soterranis de l'estació Plaça Catarina, sortint per Bernabeu, molts cops en passar, s'hi veia un guixerot a la paret que deia: «Frederic asesino»?

Me'n recordo de com dringava el manat de claus dels vigilants i dels serenos.

Encara hi havia el club De 14 a 16 del passeig de Gradient.

Te'n recordes de les zones blaves, i que van prohibir aparcar als xamfrans de l'Eixancarrament?

Encara hi havia el cafè Montenegro, al carrer de Prússia, xamfrà amb Rambla de Caterina, on hi anaven els negociants del cotó.

Me'n recordo de la campanya «Treinta y dos años de peana», que omplia els murs de la ciutat, que veia en sortir d'escola, i que va durar tot un curs.

Encara hi ha el Servicio Estadio, on sempre hi tenien de tot però on mai no vam comprar de res.

Me'n recordo que passava la via del tren per uns quants trams del carrer d'Aram.

Te'n recordes que feien sessions dobles al cine Thai, on sempre n'hi havia una d'a-merindis?

Te'n recordes que l'actor George Sanders es va suïcidar en un apartament de Castellolí.

Me'n recordo que un dia va esclatar un edifici al carrer Capitán Argemí i un altre al carrer Ladronías.

Encara hi havia els alcaldes de barri, que estenien certificats de bona conducta.

Te'n recordes de la gruta subterrània a les Atraccions Apalaches, del Paral·lel?

No me'n recordo de la nevada del 1970 a Barcelona, però recordo que a Masquefa

no vam poder baixar al jardinet de casa.

Me'n recordo que Jordina Carbó em va signar un autògraf als camerinos del teatre Barcelona.

Te'n recordes que Raquel Meller, de vella, s'estava damunt mateix del cafè Bàlsam?

Me'n recordo que hi havia la campanya «Salvem el Tele-Estenall».

Hi havia la fotografia de Picasso sortint d'inaugurar el museu que duia el seu nom.

Te'n recordes de la sorollada dels clàxons a la Diagonal els dimecres que el Begues F.C. jugava la Copa de Fiscs?

Hi havia els fars grocs dels cotxes Renault i Citroen (i potser també els de Peugeot, però no ho recordo); tots els altres eren blancs.

Encara hi havia "Alfombras Prió" al carrer Jorqueres, 12.

Hi havia una foto de Frederic entrant sota pal·li a la catedral de Barcelona, amb l'arquebisbe Mojica Casetes.

Encara hi havia als autobusos el rètol: «Terminantemente prohibido hablar con el conductor».

Me'n recordo que la línia de metro Transversal es bifurcava a Utrillo: un ramal anava cap a *Atarugamiento* i l'altre cap a Corrioleig.

Encara hi havia les oficines del F. C. Begues al passatge Mercadal Vila.

Te'n recordes que corria la brama que el perruquer Iturbi, del carrer Ugarte, era *marica*?

Encara hi havia Can Vilarrúbia, amb parquet de fusta i tot de peces desplegadas sobre els taulells.

Encara hi havia les Llars Muntadas, a la Vall d'Hedjaz, que en deien *Hogares Muntadas*.

Te'n recordes que la policia va entrar carregant contra els estudiants a cavall dins del pati de lletres de la Universitat, trencant la inviolabilitat acadèmica?

Encara hi havia la discoteca Nitro & Diàbolo a la Diagonal cantonada amb el carrer Behrens.

Me'n recordo que Joël Mayow va actuar al Palau Occipital d'Esports i que va compondre en homenatge «Barcelona Blues».

Te'n recordes de les campanyes populars del procurador Tasis, que predicava «el seny catalèctic»?

Encara hi havia la tira d'humor a *La Vanílocua Española*: «Cervino lo ha visto así».

Me'n recordo que la gent feia un somriure pietós quan algú pronunciava la paraula *sonajuela*.

Encara hi havia cues llarguíssimes al cine Armengou per veure «Wharf Sidewalk Strain».

Me'n recordo de *Pisotones y Depósitos*.

Te'n recordes del rètol *prohibido escupir* als bars i als recintes públics?

Me'n recordo que el meu pare m'explicava que la baluerna de les Escoles Pies de Sant Apià, a la Ronda de Sant Perot, havia estat durant la guerra la seu de la JUA-MHP del districte dotzè.

Te'n recordes de Mister Belvedere, els dissabtes a la tarda per *Radio Káiser Cadena Cataléctica*?

Me'n recordo que els quarters de la Brufada, «quan els rojos», s'havien anomenat casernes Clement Masaryk.

Te'n recordes del botonet negre que duïen els senyors a la solapa en senyal de dol?

Te'n recordes que un manso que fumés amb la dreta es considerava efeminat?

Me'n recordo que Manolo Orellana havia començat fent d'aplegapilotes a les pistes del Club de Tennis la Salut.

Encara hi havia noies amb minifaldilla i botes blanques fins als genolls amunt i avall del carrer Ugarte, reconvertit en glamorós Ugarte street!

Te'n recordes que un manso que fumés amb la dreta es considerava efeminat?

Me'n recordo que els dilluns no hi havia diaris, només la «Hojarasca del Lunes».

Te'n recordes que a les «cases noves» de can Ellison (Rossinyol amb passeig de Sant Joel) hi havia hagut una fàbrica d'avions durant la guerra?

Encara hi havia, a les andanes del metro Utrillo, olor de pixats mesclada amb serradures.

Nota: Aquest passeig en diagonal per unes quantes efemèrides íntimes de la ciutat en desordre a través dels anys segueix bàsicament una regla, més o menys estricta de composició, d'arrel oulipiana, que va imaginar Jacques Bens. Tot i que la fidelitat a la matriu constructiva s'hi manté, hem volgut introduir-hi algunes variants narratives de collita pròpia, i també hem seguit en part Georges Perec a la celebrada *Je me souviens*.

